

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI TERENOWEJ I OCHRONY ŚRODOWISKA

z dnia 20 lutego 1975 r.

w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.

Na podstawie art. 18 ust. 5 i art. 57 ust. 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Rozporządzenie ustala zasady i sposób stwierdzenia przygotowania zawodowego wymagane od osób podejmujących się pełnienia samodzielnych funkcji tech-

nicznych w budownictwie, zwanych dalej „samodzielnymi funkcjami”, obejmujących:

- 1) projektowanie w budownictwie i sprawdzanie prawidłowości rozwiązań projektowych (np. wykonywanie funkcji projektanta, sprawdzającego projekty),
- 2) kierowanie robotami budowlanymi lub wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych (np. wykonywanie funkcji kierownika budowy, robót, grupy robót, obiektu, majstra budowlanego),

- 3) sprawowanie kontroli i nadzoru nad robotami budowlanymi, wytwarzaniem konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz nad stanem technicznym obiektów budowlanych (np. kontrola techniczna jakości budowy, obiektu, wytwarzania elementów budowlanych, nadzór inwestorski techniczny),
- 4) sprawdzanie prawidłowości rozwiązań projektowych lub kontrolę techniczną robót i obiektów budowlanych — wykonywane w ramach organów administracji państwowej lub gospodarczej.

Rozporządzenie określa także zasady i tryb ustanawiania rzeczoznawców budowlanych.

2. Specjalnością techniczno-budowlaną w rozumieniu rozporządzenia jest rodzaj działalności zawodowej w budownictwie, wyodrębniający się z uwagi na specyfikę i charakter wymagań technicznych.

3. Dopuszcza się pełnienie samodzielnych funkcji technicznych w poszczególnych specjalnościach techniczno-budowlanych przez osoby posiadające wykształcenie techniczne o kierunku pokrewnym w stosunku do wykształcenia odpowiadającego danej specjalności, jeżeli te osoby wykazują się odpowiednią praktyką zawodową, dłuższą co najmniej o połowę od wymaganej dalszymi przepisami rozporządzenia.

4. Za wykształcenie techniczne o kierunku pokrewnym do wykształcenia odpowiadającego danej specjalności techniczno-budowlanej należy uważać wykształcenie o programie obejmującym wiadomości teoretyczne, umożliwiające uzyskanie kwalifikacji niezbędnych przy wykonywaniu określonej funkcji po odbyciu dłuższej praktyki zawodowej określonej w ust. 3.

5. Osoby, które odbyły praktykę zawodową wyłącznie w zakresie wąskiej specjalizacji zawodowej, mogą wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie tylko w zakresie objętym tą specjalizacją.

Rozdział 2

Przygotowanie zawodowe osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie.

§ 2. 1. Do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta jest wymagane następujące przygotowanie zawodowe:

- 1) ukończenie wyższej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem, oraz trzy lata praktyki przy sporządzaniu projektów i rok praktyki na budowie,
- 2) ukończenie średniej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem lub świadectwem, oraz trzy lata praktyki na budowie i trzy lata praktyki przy sporządzaniu projektów.

2. Osoby posiadające średnie wykształcenie techniczne mogą wykonywać samodzielną funkcję projektanta w budownictwie jedynie w specjalności techniczno-budowlanej zgodnej z posiadanym wykształceniem technicznym wyłącznie:

- 1) w specjalności architektonicznej — w budownictwie osób fizycznych,
- 2) w innych specjalnościach techniczno-budowlanych — w zakresie obiektów budowlanych, budowli i instalacji o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych i schematach technicznych.

3. Do pełnienia funkcji, o której mowa w ust. 1, w specjalności architektonicznej jest wymagane wykazanie się dyplomem ukończenia wydziału architektury wyższej szkoły technicznej lub odpowiednio dyplomem ukończenia średniej szkoły technicznej o kierunku architektonicznym lub ogólnobudowlanym.

§ 3. Funkcja sprawdzającego prawidłowość rozwiązań projektowych może być pełniona przez osobę, która co najmniej przez dwa lata wykonywała na podstawie stwierdzenia posiadania przygotowania zawodowego funkcję projektanta. Funkcja sprawdzającego może być pełniona wyłącznie w zakresie uprawnień do pełnienia funkcji projektanta.

§ 4. 1. Osoby posiadające wyższe wykształcenie techniczne i przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w budownictwie w specjalności architektonicznej są uprawnione do sporządzania projektów rozwiązań konstrukcyjno-budowlanych w budownictwie osób fizycznych, z wyłączeniem konstrukcji fundamentów głębokich i trudniejszych konstrukcji statycznie niewyznaczalnych.

2. Osoby posiadające przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w budownictwie są uprawnione również do kierowania, nadzorowania i kontrolowania budowy oraz do oceniania i badania stanu technicznego obiektów budowlanych w budownictwie osób fizycznych w zakresie objętym specjalnością techniczno-budowlaną, w której mogą pełnić funkcję projektanta.

§ 5. 1. Do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy i robót jest wymagane następujące przygotowanie zawodowe:

- 1) ukończenie wyższej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem, oraz co najmniej dwuletnia praktyka na budowie,
- 2) ukończenie średniej szkoły technicznej, stwierdzone dyplomem lub świadectwem, oraz co najmniej trzyletnia praktyka na budowie,
- 3) dyplom mistrza w rzemiośle budowlanym,
- 4) świadectwo czeladnicze lub tytuł robotnika wykwalifikowanego w rzemiośle budowlanym oraz co najmniej dwuletnia praktyka po uzyskaniu świadectwa lub tytułu.

2. Osoby ze średnim wykształceniem technicznym mogą pełnić funkcje techniczne, o których mowa w ust. 1, wyłącznie przy budowie budynków, budowli i instalacji o powszechnie znanych rozwiązaniach konstrukcyjnych, objętych daną specjalnością techniczno-budowlaną, a osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 — wyłącznie przy wykonywaniu robót budowlanych objętych danym rzemiosłem.

3. W budownictwie osób fizycznych osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, posiadające kwalifikacje w zakresie robót konstrukcyjno-budowlanych są uprawnione do kierowania budową.

§ 6. 1. Osoby z wyższym wykształceniem technicznym, posiadające przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia funkcji obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy i robót, są uprawnione również do sporządzania projektów w budownictwie osób fizycznych w zakresie objętym specjalnością techniczno-budowlaną, w której mogą kierować budową lub robotami.

2. Osoby z wykształceniem technicznym o kierunku architektonicznym, posiadające odpowiednią praktykę zawodową, są uprawnione do kierowania, nadzorowania i kontrolowania technicznego budowy i robót oraz do badania stanu technicznego budynków, a także budowli w budownictwie osób fizycznych i budowli służących do celów rekreacji, wypoczynku i sportu — z wyłączeniem konstrukcji, o których mowa w § 4 ust. 1.

3. Osoby posiadające przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia funkcji obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy lub ro-

bót w specjalności konstrukcyjno-budowlanej są uprawnione w budownictwie osób fizycznych również do:

- 1) sporządzania projektów w zakresie rozwiązań architektonicznych budynków inwentarskich i gospodarczych, adaptacji projektów typowych i powtarzalnych innych budynków oraz sporządzania planów zagospodarowania działki związanych z realizacją tych budynków,
- 2) sporządzania projektów budowli nie będących budynkami.

4. Osoby ze średnim wykształceniem technicznym, posiadające przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia funkcji obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy i robót w zakresie instalacji, sanitarnych i elektrycznych, są uprawnione w budownictwie osób fizycznych również do sporządzania odpowiednio projektów instalacji sanitarnych lub elektrycznych.

§ 7. Osoby posiadające przygotowanie zawodowe do pełnienia samodzielnych funkcji obejmujących kierowanie, nadzorowanie i kontrolowanie techniczne budowy i robót są uprawnione również w tym samym zakresie do kierowania i kontrolowania wytwarzania konstrukcyjnych elementów budowlanych oraz do kontrolowania stanu technicznego obiektów budowlanych.

§ 8. 1. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może uznać, że osoba z wyższym wykształceniem technicznym, posiadająca przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w specjalności konstrukcyjno-budowlanej, posiada również przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w specjalności architektonicznej, jeżeli stwierdzi, że osoba ta uzyskała wymagane kwalifikacje w toku działalności zawodowej:

- 1) wykonując w państwowej jednostce projektowania, pod kierownictwem osób posiadających przygotowanie zawodowe do pełnienia funkcji projektanta w specjalności architektonicznej, przez okres co najmniej trzech lat projekty obiektów budowlanych w zakresie rozwiązań architektonicznych albo
- 2) opracowując w ramach konkursów własne projekty obiektów budowlanych w zakresie rozwiązań architektonicznych, których wartość potwierdzają przyznane nagrody i wyróżnienia.

2. Działalność zawodowa osoby, o której mowa w ust. 1, wymaga zaopiniowania przez właściwe zarządy okręgowe Stowarzyszenia Architektów Polskich oraz Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

§ 9. 1. Praktyka zawodowa, o której mowa w rozporządzeniu, powinna:

- 1) obejmować sporządzanie projektów oraz odpowiednio budowę obiektów budowlanych lub wytwarzanie konstrukcyjnych elementów budowlanych w zakresie specjalności techniczno-budowlanej, w której ma być pełniona samodzielna funkcja w budownictwie,
- 2) być odbyta po uzyskaniu dyplomu lub świadectwa, a także w czasie zaocznych lub wieczorowych studiów technicznych, w jednostce gospodarki społecznej pod nadzorem osoby posiadającej przygotowanie zawodowe wymagane do pełnienia samodzielnej funkcji w budownictwie w specjalności techniczno-budowlanej, w której odbywana była praktyka zawodowa.

2. W uzasadnionych wypadkach może być uznana za praktykę zawodową praca w jednostkach projektowania i wykonawstwa budowlanego nie będących jednostkami gospodarki społecznej.

3. Warunkiem zaliczenia praktyki zawodowej jest praca trwająca co najmniej połowę obowiązującego czasu pra-

cy, bezpośrednio związana z wykonywaniem robót budowlanych lub sporządzaniem projektów obiektów budowlanych w przedmiotowej specjalności techniczno-budowlanej, a w terenowych zespołach usług projektowych — praca przeliczona na dni robocze o 4-godzinny czasie pracy.

4. W odniesieniu do robót obejmujących instalacje i urządzenia związane z obiektami budowlanymi do praktyki na budowie zalicza się również praktykę na stanowisku technicznym w komórkach technicznych eksploatacji w zakładzie przemysłowym lub równorzędnym oraz w przedsiębiorstwie (zakładzie) powołanym do budowy i eksploatacji sieci lub linii uzbrojenia terenu, a także pracę w nadzorze energetycznym — w stosunku dwa lata tej pracy za rok praktyki na budowie.

5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do budownictwa kolejowego, drogowego i mostowego, jeżeli do stałych obowiązków służbowych na danym stanowisku technicznym należała kontrola techniczna budowy, utrzymania lub eksploatacji budowli budownictwa komunikacyjnego.

6. W odniesieniu do pracowników państwowych, do których obowiązków służbowych należy wykonywanie nadzoru urbanistyczno-budowlanego lub nadzoru techniczno-budowlanego, uznaje się również dwa lata pracy:

- 1) przy sprawdzaniu prawidłowości rozwiązań opracowań projektowych — za rok praktyki przy sporządzaniu projektów obiektów budowlanych w zakresie odpowiedniej specjalności techniczno-budowlanej,
- 2) przy kontrolowaniu wykonywania robót budowlanych i utrzymania obiektów budowlanych — za rok praktyki na budowie w zakresie odpowiedniej specjalności techniczno-budowlanej.

§ 10. Odbycie praktyki zawodowej należy udowodnić zaświadczeniem wydanym przez jednostkę, w której ta praktyka się odbywała, zawierającym:

- 1) wskazanie obiektów budowlanych z określeniem odpowiednio rodzajów robót lub sporządzonych projektów obiektów budowlanych — przy których dana osoba odbyła praktykę,
- 2) datę rozpoczęcia i ukończenia praktyki przy każdym rodzaju robót budowlanych lub przy poszczególnych projektach obiektów budowlanych,
- 3) określenie charakteru czynności pełnionych w czasie odbywania praktyki,
- 4) ocenę znajomości zawodu na podstawie odbytej praktyki, dokonaną przez osobę kierującą i nadzorującą praktykę zawodową.

§ 11. Podstawę stwierdzenia posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji w budownictwie, z wyjątkiem funkcji rzeczoznawcy budowlanego, stanowią następujące dokumenty:

- 1) oryginał lub notarialny odpis dyplomu lub świadectwa ukończenia wyższej lub średniej szkoły technicznej, dyplomu mistrza i świadectwa czeladniczego lub tytułu robotnika wykwalifikowanego,
- 2) zaświadczenia o odbyciu wymaganej praktyki zawodowej lub ich poświadczony odpis oraz świadectwo z ostatniego miejsca pracy.

§ 12. Osoby, które ukończyły szkołę techniczną za granicą, są obowiązane przedstawić:

- 1) dowód uznania przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego lub odpowiednio do spraw oświaty dyplomu lub świadectwa za równorzędny z dyplomem lub świadectwem ukończenia odpowiednich szkół technicznych w kraju — jeżeli nie nastąpiło to z mocy prawa lub umów międzynarodowych, a) b)
- 2) dowód postryfikacji w kraju dyplomu lub świadectwa ukończenia szkoły za granicą.

§ 13. 1. Organ administracji państwowej stopnia powiatowego stwierdza posiadanie przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta, kierownika budowy i robót oraz funkcji, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 3 i 4, w specjalnościach techniczno-budowlanych:

- 1) architektonicznej,
- 2) konstrukcyjno-budowlanej — obejmującej budynki oraz inne budowle nie wymienione w specjalności konstrukcyjno-inżynierskiej oraz wodno-melioracyjnej,
- 3) konstrukcyjno-inżynierskiej w zakresie:
 - a) linii, węzłów i stacji kolejowych — obejmującej również perony, rampy oraz typowe przepusty i mosty,
 - b) dróg i lotniskowych dróg startowych oraz manipulacyjnych — obejmującej również typowe przepusty i mosty,
 - c) mostów — obejmującej również wiadukty, przepusty, tunele, estakady, nadziemne i podziemne przejścia komunikacyjne oraz nieskomplikowane odcinki dróg, stanowiące dojazdy do tych budowli,
 - d) budowli hydrotechnicznych — obejmującej również ujęcia wód oraz budowle basenów wodnych i zbiorników wodnych przemysłowych,
- 4) instalacyjno-inżynierskiej w zakresie:
 - a) sieci sanitarnych — obejmującej sieci wodociągowe, kanalizacyjne i ciepłe uzbrojenia terenu,
 - b) instalacji sanitarnych,
 - c) ochrony środowiska — obejmującej instalacje i urządzenia służące do ochrony przed zanieczyszczeniem wód, gleby i powietrza atmosferycznego, łącznie ze związanymi z nimi konstrukcjami wsporczymi,
 - d) instalacji elektrycznych,
 - e) urządzeń zabezpieczenia ruchu kolejowego,
 - f) elektryfikacji linii kolejowych,
 - g) lotniczych urządzeń naziemnych,
- 5) wodno-melioracyjnej — obejmującej również ujęcia wód.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do:

- 1) samodzielnych funkcji w specjalnościach techniczno-budowlanych, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a)—c) oraz pkt 4 lit. e)—g), wykonywanych w jednostkach organizacyjnych resortu komunikacji,
- 2) funkcji kierownika budowy w budownictwie osób fizycznych, pełnionej przez mistrza, czeladnika lub robotnika wykwalifikowanego w rzemiośle budowlanym.

3. Stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji nie wymienionych w ust. 1 bądź w specjalnościach techniczno-budowlanych innych niż wymienione w tym ustępie, jak również samodzielnych funkcji, o których mowa w ust. 2 pkt 1, dokonują zakłady pracy zatrudniające osoby podejmujące się pełnienia tych funkcji.

4. Organ administracji państwowej stopnia powiatowego może skrócić o jeden rok praktykę przy sporządzaniu projektów, wymaganą przepisem § 2 ust. 1 pkt 1, w stosunku do osoby wykazującej się szczególnymi osiągnięciami w projektowaniu, po zasięgnięciu opinii zarządu okręgowego właściwego stowarzyszenia naukowo-technicznego.

5. W celu realizacji zadań, o których mowa w ust. 1, organ administracji państwowej stopnia powiatowego powołuje do oceny przygotowania zawodowego zespół kwalifikacyjny pod przewodnictwem przedstawiciela tego organu i z udziałem przedstawicieli właściwych stowarzy-

szeń naukowo-technicznych. Oceny przygotowania zawodowego osób wykazujących się praktyką zawodową w jednostkach wojskowych i bezpieczeństwa wewnętrznego dokonują właściwe organy nadzoru techniczno-budowlanego w dziedzinie obrony kraju i bezpieczeństwa wewnętrznego

6. Organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego może powołać jeden zespół, o którym mowa w ust. 5, obejmujący swym zakresem działania całe województwo (miasto wyłączone z województwa) lub określone powiaty województwa.

7. Osoby występujące o dokonanie przez terenowy organ administracji państwowej stwierdzenia posiadania wymaganego przygotowania zawodowego wpłacają na konto budżetu organu dokonującego stwierdzenia opłatę w wysokości 100 zł, przeznaczoną na pokrycie związanych z tym kosztów.

8. Osoba biorąca udział w pracy zespołu kwalifikacyjnego otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 20 zł od każdego rozpatrzonego wniosku, pokrywane z budżetu właściwej rady narodowej.

Rozdział 3

Ustanawianie rzeczoznawców budowlanych.

§ 14. Funkcja rzeczoznawcy budowlanego może być wykonywana na obszarze całego kraju, wyłącznie w zakresie specjalności techniczno-budowlanej lub specjalizacji zawodowej, określonych przez organ ustanawiający rzeczoznawcę.

§ 15. Na listę rzeczoznawców budowlanych może być wpisana osoba, która:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw publicznych,
- 2) posiada dyplom wyższej szkoły technicznej oraz co najmniej 10 lat pracy zawodowej w specjalności techniczno-budowlanej zgodnej z kierunkiem ukończenia studiów albo 15 lat pracy zawodowej w specjalności techniczno-budowlanej pokrewnej do kierunku ukończonych studiów; praca zawodowa powinna odpowiadać wymaganiom dla praktyki zawodowej, określonym w § 9 i 10,
- 3) daje rękojmię należytego wykonywania obowiązków rzeczoznawcy budowlanego.

§ 16. 1. Wnioski osób, z dokumentami stwierdzającymi wymagane przygotowanie zawodowe, rozpatruje i przedstawia wraz z oceną właściwemu organowi administracji państwowej stopnia wojewódzkiego komisja kwalifikacyjna do spraw rzeczoznawstwa, działająca przy właściwym stowarzyszeniu naukowo-technicznym.

2. Właściwy organ administracji państwowej stopnia wojewódzkiego łącznie z wpisaniem na listę rzeczoznawców budowlanych wydaje zainteresowanemu zaświadczenie stwierdzające ustanowienie go rzeczoznawcą w określonej specjalności.

3. Lista rzeczoznawców budowlanych powinna być udostępniona osobie zainteresowanej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 17. Osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie rozporządzenia samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w specjalnościach techniczno-budowlanych, w których nie było wymagane uzyskanie uprawnień budowlanych, mogą do dnia 31 grudnia 1977 r. wykonywać samodzielne funkcje techniczne w budownictwie w tych specjalnościach techniczno-budowlanych, bez obowiązku wykaza-

nia się stwierdzeniem posiadania przygotowania zawodowego, w myśl przepisów rozporządzenia.

§ 18. Do spraw unormowanych rozporządzeniem nie stosuje się przepisów uchwały nr 178 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1967 r. w sprawie zasad organizacji rzeczoznawstwa (Monitor Polski Nr 42, poz. 201).

§ 19. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 października 1958 r. w sprawie określenia kwalifikacji fachowych do sporządzania projektów w budownictwie w zakresie specjalności nie objętych przepisami prawa budowlanego oraz sposobu ich stwierdzania (Dz. U. z 1958 r. Nr 66, poz. 328 i z 1960 r. Nr 46, poz. 180),
- 2) rozporządzenie Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 10 września 1962 r. w sprawie kwalifikacji fachowych osób wykonujących funkcje techniczne w budownictwie powszechnym (Dz. U. z 1962 r. Nr 53, poz. 266, z 1965 r. Nr 6, poz. 24 i z 1966 r. Nr 34, poz. 204),
- 3) rozporządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 8 czerwca 1965 r. w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym (Dz. U. z 1965 r. Nr 25, poz. 172 i z 1968 r. Nr 32, poz. 219),
- 4) rozporządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 7 sierpnia 1968 r. w sprawie niektórych ulg dotyczących kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie powszechnym (Dz. U. Nr 32, poz. 219),
- 5) zarządzenie nr 31 Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 23 maja 1963 r. w sprawie wykazu kierunków i specjalności studiów, w których uzyskanie dyplomu lub świadectwa upoważnia do ubiegania się o uprawnienia budowlane w budownictwie powszechnym (Dz. Budownictwa z 1963 r. Nr 11, poz. 38 i z 1964 r. Nr 24, poz. 83),

- 6) zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej i Ministrów Żeglugi oraz Rolnictwa z dnia 1 września 1964 r. w sprawie uprawnień budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie gospodarki wodnej, żeglugi i rolnictwa (Dz. Budownictwa z 1964 r. Nr 17, poz. 55 i z 1965 r. Nr 3, poz. 13),
- 7) zarządzenie nr 195 Ministra Komunikacji z dnia 1 grudnia 1964 r. w sprawie uprawnień budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie komunikacji (Dz. Budownictwa z 1969 r. Nr 7, poz. 24 i z 1972 r. Nr 9, poz. 26),
- 8) zarządzenie nr 310 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 24 listopada 1965 r. w sprawie ustalenia listy zawodów budowlanych, w których posiadanie dyplomu mistrza stanowi podstawę do ubiegania się o uprawnienia budowlane w budownictwie powszechnym (Dz. Budownictwa Nr 19, poz. 82),
- 9) zarządzenie nr 318 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 grudnia 1965 r. w sprawie stwierdzania kwalifikacji majstrów w budownictwie powszechnym (Dz. Budownictwa z 1965 r. Nr 19, poz. 83, z 1967 r. Nr 3, poz. 26 i z 1970 r. Nr 3, poz. 11),
- 10) zarządzenie nr 94 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 maja 1966 r. w sprawie szczegółowego programu egzaminu na uprawnienia budowlane (Dz. Budownictwa z 1966 r. Nr 9, poz. 40, z 1967 r. Nr 4, poz. 31 i z 1970 r. Nr 3, poz. 10),
- 11) zarządzenie nr 129 Ministra Komunikacji z dnia 18 lipca 1968 r. w sprawie kwalifikacji fachowych majstrów budowlanych w budownictwie specjalnym w zakresie komunikacji (Dz. Budownictwa Nr 9, poz. 41).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1975 r.

Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska:

J. Kusiak